

ДОНАТОРСКО ВЕЧЕ
У ДИЈАСПОРИ ХО
СРБИ ЗА СРБЕ
Берлин уз
Нешковиће
(Стране 10 и 11)

ПРВО ДОНАТОРСКО ВЕЧЕ У ДИЈАСПОРИ ХУМАНИТАРНЕ ОРГАНИЗАЦИЈЕ СРБИ ЗА СРБЕ

Захвалица и амбасадорки Јанковић

ПРЕЗАДОВОЉАН: Никола Цвијановић

ДАЛИ СВОЈ ДОПРИНОС: Лајал Абдулџабат и Теодор Бараћ

Да помогнемо што више

Иако још нема 20 година, донаторској вечери је присуствовао и Теодор Бараћ са девојком Лајал Абдулџаба. - Рођен сам у Берлину, мој отац Зоран је добио позив из Амбасаде Србије, али је због пословних обавеза био спречен да дође па је послао мене. Први пут сам на једној донаторској вечери и данас сам први пут детаљније сазнао о организацији Срби за Србе која ради чистан посао за сваку похвалу. Важно је да се што већи број људи ангажује и помогне им. Теодор се бави веб-дизајном и књиговодством, што такође ради и у очевој адвокатској канцеларији.

- Са нашим људима сам пуно у контакту преко посла, а редовно сам и у цркви на богослужењима. Моја мајка Станислава свира флауту и неко време је водила српску школу при нашој цркви. Сваке године одлазим у Србију, у градове одакле потичу моји родитељи, у Краљево, Велику Плану и Београд. Лајал је додала да још није боравила у Србији.

- Само сам пролазила кроз Београд, на путу према Египту, који је мој завичај. Оно кратко што сам видела је врло лепо. На светковинама сам се упознала и са српском кућином, пробала сам пуно укусних специјалитета.

Берлин уз Нешковиће

■ Више од 20.000 евра прикупљено за помоћ шесточланој породици из Власенице

У Берлину је у вили Шиценхоф, са великим успехом, одржано прво донаторско вече у дијаспори Хуманитарне организације Срби за Србе. Током вечери је прикупљено 20.350 евра, али се уплате очекују и наредних дана, па ће коначна сума бити објављена на сајту организације, а новац је намењен за шесточлану породицу Нешковић из Власенице.

Скуп је потрајао до дубоко у ноћ уз културно-забавни програм, а уз бројне наше људе из Берлина и других градова присуствовали су и др Снежана Јанковић, амбасадорка Србије у Немачкој, Младен Тадић, трећи секретар Амбасаде, протојереји ставрофори Радомир Колунџић и Вељко Гачић и њаком Предраг Јанковић.

Програм је отворен филмом о 18-годишњој историји организације Срби за Србе. После изванредне глумице Весне Станковић и њене монодраме "Милунка Савић", етно-песме су извели Ана Деспотовић из Франкфурта и виолинистки пар из Берлинске филхармоније, Оливера и Војин Млађеновић Станић. Уз традиционалне песме у извођењу Бранке Зечевић, присутни више и нису имали осећај да су далеко од завичаја. Већ на помен Косова, стихови песама су из темеља уздрмали вилу Шиценхоф, када су сви као један запевали "...ако треба, чекаћемо и хиљаду Видовдана...". Енергију коју улажу у своје пословне подухвате присутни као да су сачували за ово прелепо вече музике, културе, весеља и хуманости.

Организована је аукција, а у понуди су били препис странице "Мирослављевог јеванђеља" калиграфа Душана Мишића, ручно рађене гусле са ликом Степе Степановића рад уметника Владимира Бељаша Белог, дрес са пот-

писима фудбалера Црвене звезде и дрес Партизана са потписом Сава Милошевића. За препис странице "Мирослављевог јеванђеља", Александар Филиповић је, како каже, са задовољством издвојио 5.000 евра, али је остале информације о себи и својој делатности желео да сачува. Гусле и звездин дрес ће Ненад Бутарски понети у Футог, када се једног дана са синовима из Берлина врати у завичај, а партизанов дрес је припао Љубиши Јеркићу.

Никола Цвијановић је члан ХО Срби за Србе од

Љубиша Јеркић, Бранка Зечевић, Марија Моровић и Љиљана Красавац

2014. године, а председник немачког огранка од 2018. Изузетно је задовољан што је после бројних донаторских манифестација у Србији и Републици Српској, прво донаторско вече у дијаспори одржано у Берлину.

- Веома је лепо вечерас, што видим и по расположењу свих присутних, имали смо богат културни програм, велико интересовање је изазвала и аукци-

Оливера и Војин Млађеновић Станић

У вили Шиценхоф се играло и коло

Александар Филиповић је издвојио 5.000 евра за препис странице "Мирослављевог јеванђеља"

ја. Ово је једно у низу хуманитарних вечери које планирамо у Немачкој. Надамо се да ће се убудуће бар једном годишње одржавати у Берлину, а очекујемо да ће исто тако бити у Минхену и Франкфурту, али и у другим земљама где живи пуно наших људи, у Аустрији, Швајцарској, Шведској. Веома

смо задовољни што су се одазвали Амбасада Србије и свештенство - истиче Цвијановић. Додаје да су се пријатељи у Берлину потрудили да обезбеде раскошну вилу и кетеринг, да обавесте пословне људе.

- Донирање и даље траје, па ћемо резултате моћи да сумирамо за неке две недеље. Захваљујем свим људима из Берлина на подршци и видимо се до године - поручује Цвијановић, који је уручио захвалнице амбасадорки

Јанковић, Српској православној цркви у Берлину коју је преузео отац Радомир Колунџић и Луки Станаровићу из Берлина, дугогодишњем пријатељу ХО Срби за Србе.

Б. ЂОРЂЕВИЋ

Сањају своју кућу

У ХО Срби за Србе кажу да их је боља рука довела до дивне породице Нешковић из Власенице. После посете Нешковићима одлучили су да прво донаторско вече у дијаспори посвете управо њима, са вером да ће се велики број људи одазвати и помоћи да Милош (19), Страхиња (16), Лука (13) и Јован (9) и њихови родитељи Марко и Слађана добију нови дом.

- Мени је најбитнији кров над главом, ово нам је шеста кућа у којој живимо! Кућа је у лошем стању, дува на све стране и не исплати се улагати у њу јер није наша - рекла је мајка Слађана приликом посете. Глава породице Марко већ годинама ради као дрвосеча и успева некако да прехрани породицу. Његова надица је дуго била једини приход породици, а онедавно и мајка Слађана добила накнаду као мајка четворо деце. Ипак, за пристојан дом о коме маштају њихова примања нису довољна.

Марко и Слађана са двојицом млађих синова

Посетићу Србију

Велико задовољство што је могла да присуствује донаторској вечери показала је и Русићиња из Берлина, Нина Мерзљакова.

- Вечерас сам први пут на донаторској манифестацији, иако сам о организацији **Срби за Србе** већ много тога чула. Један мој пријатељ учествује у организацији ове донаторске вечери и радо сам се одазвала позиву да присуствујем. Често чујем да се такве манифестације организују у Франкфурту и околини, али када сам чула да се тако нешто организује и у Берлину, где иначе живим, свакако сам пожелела да и лично дођем и уверим се како све то изгледа. Ја сам Русићиња, а нама су Срби духовно веома блиски. Често присуствујем на богослужењима у српској цркви Баскерсена Христовог на Темпелхофу. Срби су тако срдачни, породично и патриотски усредсређени и српску културу и менталитет осећам као веома блиску. Нина додаје да су је домаћини срдечно дочекали. Иако толико људи први пут

ДУХОВНО СМО БЛИСКИ: Нина Мерзљакова

видим, осећам као да се окупила једна велика породица. Рођена сам у Берлину, родитељи су ми из Русије и Украјине где често одлазим, а до сада најалост још нисам била у Србији. То ми стоји као обавезан циљ који ћу, надам се, ускоро остварити.

Ускоро у Чикагу

Марија Моровић, ПР менаџер **ХО Срби за Србе**, каже да су изузетно задовољни што су успели да овакав пројекат први пут спроведу у дијаспори, јер су до сада донаторске вечери организовали у Београду, Новом Саду, Чачку, Бијељини и Требињу. - Наравно, прво организовање донаторске вечери изван наших граница је на свој начин захтевно, али смо

Марија Моровић и Бранка Зечевић

уверени да ће сваки следећи пут бити све лакше. Задовољни смо и захвални што се оволики број људи одазвао, што су то у великом броју младих људи који воде неке своје послове и што су спремни да помогну сународницима у матици. Вечерас имамо врло

лепу атмосферу, донатори су показали велику жељу да се са матицом још чвршће повежу, родољубиве песме су подигле атмосферу на виши ниво. Захваљујемо свима који су се одазвали нашем позиву и верујемо да ће се донаторске вечери у дијаспори одржавати све чешће. Моровићева најављује сличан догађај и у Чикагу. - То је други град у дијаспори где тако нешто организујемо и надамо се да ће бити успешно. После 18 година деловања, 3.300 породица и 15.000 деце којима смо помогли, 15 милиона евра прикупљених донација, прво вече у дијаспори је и круна наших активности - истиче Марија Моровић.

Следе Тројке из блока

- Следе манифестације **Тројка из блока** које организују наши чланови у Минхену, Карлсруеу, Нирнбергу и Франкфурту. Трудимо се да наставимо и ојачамо контакте са нашим људима које смо до сада остварили и да убудуће организујемо донаторске манифестације са овако богатим програмом, како би их наши донатори понели у лепој усмени и памтили макар до прве следеће манифестације - истиче Никола Цвијановић.

Цвијановић је на здравио са гостима

Гусле за синове

У аукцијско надметање активно се укључио и Ненад Бугарски, грађевински предузетник из Берлина. Успео је да се избори за дрес Црвене звезде са потписима играча, а на његово велико задовољство

Ненад се изборио и за дрес Црвене звезде

и за брижљиво, за ову прилику, израђене гусле. Нада се да ће породица Нешковић из Власенице што пре добити кров над главом.

- Преко пријатеља сам сазнао за ово донаторско вече. Претходни пут сам чуо да се прикупљала помоћ за Србе када је било бомбардовање, али сам тада био млад и нисам учествовао као донатор, већ само као гост. Није било лако освојити гусле на аукцији, поготово што сам претходно освојио и дрес, али је добро да сам оба пута успео. Они ће ми допринети да се осећам ближе Србији, и лепо је имати их. Са гуслама до сада нисам имао неког искуства, пошто сам живео у Војводини где тај традиционални инструмент није толико укоренен. Мало више сам извођење на гуслама слушао код кума у Требињу, што ми се веома допало, па сам пожељео да поседујем и своје гусле. Имам три сина Филипа (13), Данила (11) и Максима (3) и надам се да ће бар неки од њих показати склоност ка гуслама. Част ми је да их поседујем, поготово што их је направио искусни мајстор од високо квалитетних материјала - прича Ненад који је рођен у Берлину. Он има грађевинску фирму, отац му је из Футога, а мајка из Теслића. - И ја сам у Футогу провео неколико година, док сам студирао, па се вратио у Берлин.

АКТИВАН НА АУКЦИЈИ: Ненад Бугарски

- Веома нам је пријатно да се сви овде дружимо, као да се годинама знамо. Очекујем да ће се ускоро поново одржати донаторско вече са још више гостију. Иначе, свакодневно проводим време у Берлину са нашим људима, а са другима се готово и не дружим. Често одлазим у Србију, бар два пута годишње на одмор, и још три-четири пута у години. Буде нека свадба или крштење, где неизоставно присуствујем. Највећа нам је жеља да се породично преселимо у Србију, у Футог, уколико се за то створе повољни услови.

ПУНА САЛА: Дошли су наши људи из Берлина и других градова